

ת"פ 27080/11/16 - מדינת ישראל נגד א.ע

בית משפט השלום בכפר סבא

27 ספטמבר 2017

ת"פ 27080-11-16 מדינת ישראל נ.ע

לפני כב' השופט מיכאל קרשן
בעвин: המאשימה מדינת ישראל

נגד א.ע הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד أنها גורלניק

הנאשם בעצמו, ב"כ עו"ד ניר דוד

阄 דין

1. הנאשם, א.ע.יליד 1968, הורשע על יסוד הודהתו בעבודות כתב האישום בבי� עבוראות של איזומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בניסיבות מחמירות.

לפי עבודות כתב האישום, ביום 9.11.2016 בשעה 00:30, עת היה הנאשם שרוי בגילוףון, השתולל הוא בבית, גידף את אשתו ואם ילדיו (להלן - "המתלוננת"), ולאחר שסביר כי המתלוננת ובתם לקחו לו את מכשיר הטלפון הנייד - משך את הטלפון מידה של הבית וגרם לה לש:rightה ביד, ובמהמשך אחז בחזקה בעורפה של המתלוננת ודחפה, וכן איים עלייה בזו הלשון: "את גמורה, עשית טעות זה נגמר, נתתי לך הכל". בהמשך אמר הנאשם על בתו באומרו: "את תשלם עלי זה שהתקשרות למשטרתך, מחר אני אביא לכם צו פינוי, אני אראה לכם, תזמיןני, אני אשכ עלייך גם עשר שנים אם צרי, אני לא אהיה בשקט עד שלא תעוזבו".

2. הנאשם צרעף והודה בעבודות כתב אישום נוסף (ת"פ 16-11-16-61674) בבי� עבוראות של איזומים.

לפי עבודות כתב האישום בתיק הציגוף, ביום 11.9.2016, עת חזרה אשת הנאשם (אותה מתלוננת) מעבודתה, איים עלייה הנאשם בבית באומרו זאת: "זהו, גמרת להזידין וחזרת הביתה? חברותך שלך ואם שאתה לא ידרכו כאן, אין לך הרבה זמן להישאר בבית. אני אוציא צו פינוי עם הילדים, אני אשרוף אותו ואגמורו אותו".

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

שלושה שבועות קודם לכן, בבית, נטל הנאשם סכין בידו ואמר למתלוונת כי יצא לפניך את גלגלי רכבה.

3. הנאשם העיד עדת אופי את אשתו המתלוונת. לדברי המתלוונת, עד למועד האחרונות הכליה היה כשורה ביחסה עם הנאשם, היא מאוד רוצה שה הנאשם ישוב הביתה והתנאי היחיד שהציבה הוא שיüber גמילה.
4. לאחר הרשותה עטרה המאשימה לקבל תסקير אודוטה הנאשם. ההגנה התנגדה לכך נחרצות וה הנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות.

חוות דעת הממונה קבעה כי הנאשם אינו כשיר רפואי לבצע עבודות שירות.

5. לאחר שנתקבלה חוות דעת הממונה, החליטו להיעתר לבקשת המאשימה, וחרכו התנגדותה הנחרצת של ההגנה הוריתי לשירות המבחן לעורר תסקיר אודוטוי, שיבחן את מצב העניינים בבית, את מידת ההתמכרות של הנאשם לאלכוהול ויבחן את הצורך בטיפול.

התסקיר שהתקבל אודוטה הנאשם אינו חיובי. עליה ממנו כי הנאשם עבר תאונת עבודה לפני שבע שנים ומАЗ אינו עובד ומתקיים מקצוע הביטוח הלאומי. משימה שקיים שירות המבחן עם אחו הנאשם, המפקח על הנאשם בתנאי מעצר בביתו, עליה כי הנאשם סובל מהתמכרות לאלכוהול, צורך אלכוהול באופן בלתי מבוקר ואינו מקיים את תנאי מעצר הבית. יzion כי קצינת המבחן פגשה במתלוונת וזה אמרה לה שהnitig מפר את תנאי ההרחקה ממנו **והיא עודנה חששת מפניו**.

הnitig שלל באוזני שירות המבחן התנהגות אלימה כלפי המתלוונת ובעית התמכרות לאלכוהול. הנאשם השתלב (על דעת עצמו ותוך הפרת מעצר הבית) במסגרת גמilia פרטיות לא מאושرات ולא מפוקחות, אשר הפסיקו את הטיפול בו לאחר שהתנהג באלימות כלפי הסובבים אותו והמשיך לצורך אלכוהול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מודע לדפוסיו ההתמכרותיים הקרים העומדים בסוד התנהגותו האלימה כלפי המתלוונת. הנאשם עומד בסיכון להמשך צריכת אלכוהול, הפרת התנאים המגבילים והဏבות אלימה כלפי המתלוונת.

ኖוך האמור בא שירות המבחן לכל מסקנה כי למורות נזקנותו הבולטת לא נוצר פתח להתערבות טיפולית בעניינו של הנאשם, והמליץ לגזר עליו עונש מרתייע ומוחשי, בעל גבולות ברורים, שיחדד לניטיג את חומרת התנהגותו ויציב גבול להישנות ביצוע עבירות בעtid.

6. המאשימה עמדה בטעינה לעונש על חומרת מעשי הנאשם, עטרה למתחם עונש הולם אחד בן מספר חודשים מסר ועד 12 חודשים, ביחס לשני האישומים, והביעה דעתה כי אין מנוס אלא לגזר על הנאשם עונש

מاسر מאחרי סורג וברית.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד ניר דוד, קיבלمرة על החלטה לקבל תסקير אודות הנאשם ומiquid את טיעונו בגין לשכנע כי אין לעונש את הנאשם על שבחר לצרוך אלכוהול. ב"כ הנאשם הוסיף כי אשת הנאשם (המתלוננת) ואחיו חפצים ברעתו ועל כן אמרו את שאמרו בשירות המבחן. ההגנה עטרה במקורה זה להשיט על הנאשם עונש של מاسر על-תנאי בלבד.

ה הנאשם לא ניצל את זכותו לומר את דבריו الآخرן לעונש.

דין

8. בשלושה אירועים שונים, בסוף שנת 2006, נהג הנאשם באלים באשתו המתלוננת, ובאחד מהם גם בבתו. הנאשם הפנה כלפי המתלוננת דבריו איום קשים, ובאותה הפעם לא היסס לעשות שימוש מאיים בסכין. כאמור לעיל הנאשם גם תקף את אשתו ובתו, אם כי באורח לא חמוץ.

9. מעשי הנאשם משתבטים לדאבון הלב לתוכם המסתגרת הכללת של מעשי אלימות במשפחה. כפי שפסק בית המשפט העליון בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2007); פסקה 7 לפסק הדין -

"מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעל חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירותות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישראלי ייחס אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים בתחום המשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלים על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערו הכוחות הם גדולים כshedover באלים כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלים בתחום המשפחה, נגשנותם של קרובנות העירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיע האחריות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואיימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות הזוג המכה, ותלוות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד חמיר לעבירותות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרובנות הזוג המכה, ותלוות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים האלים שהם על פי רוב חרשי יشع, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

10. בהתחשב בערכים המוגנים העומדיםיסוד העבירות אותן ביצע הנאשם (שלמות הגוף והחירות האישית), בטיב המעשים בנסיבותיהם, בעקרון הילימה בין מעשה לעונש ובפסיקת הנווגת במקרים דומים, יש לקבל את עדמתה המאשימה כי המתחם ההולם עומד על מספר חודשי מاسر עד ל-12 חודשים.

יצוין רק כי החלטת המאשימה לעתור למתחם עונש אחד בגין שלושת המקרים **הנפרדים** בהם הורשע הנאשם, בנגד להוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977, מיטיבה עם הנאשם.

11. את מעשיו ביצע הנאשם כשברקע עומדת התמכרות כרונית לאלכוהול, אליה מת嘘ש הנאשם. מהतסוקיר שהוגש אודות הנאשם עליה, בין היתר, כי בנגד לדברי המתлонנת לפני עדיין חששת היא מפני הנאשם, שמשיר לצור אלכוהול באופן לא מבוקר ולהרע לה. יתרה מכך, עולה מהतסוקיר כי הנאשם מהווה סכנה של ממש לשולמה של המתlonנת, ועל אף נזקקות טיפולית בולטת הנאשם אינו יכול להיות מהליין טיפול. זו הסיבה להמליצה החrigה של שירות המבחן בעניינו של הנאשם זה.

אין כל ספק כי הסכנה ממשית שמהווה הנאשם כלפי המתlonנת הוא שיקול שניית לשקל לחובת הנאשם במסגרת מתחם העונש ההולם, וכיודע במקרים חריגים ניתן אף להחמיר עם הנאשם ולגזר עליו עונש מעבר לתקרת מתחם העונש ההולם כאשר נדרשת הגנה על הציבור, או מי מיוחדו, הנתמכת בחווות דעת מקצועית (סעיף 4ה לחוק העונשין, התשל"ז-1977).

כאן המקום לציין כי ב"כ הנאשם סבור, ככל הנראה, כי החלטתי לקבל תסוקיר אודות מרשו שלא היה מעוניין בכך, הסבה לו נזק. אלא, שההחלטה להפנות הנאשם לסתוקיר נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט, ואני כפופה להסכמה הצדדים [סעיף 37(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן י' קדמי, **על סדר הדין בפליליים**, חלק שני - הליכים שלאחר כתב אישום, כרך ב' (מהדורה מעודכנת, תשס"ט-2009), עמ' 1637]. חוות הדעת שמנגיש שירות המבחן מהווה כלי עזר חשוב בידי בית המשפט בעת גזירת הדין, והעובדה כי ניתן בלתי מחייב אודות הנאשם התקבל באמצעות שירות המבחן דווקא, בוודאי אינה יכולה להקים טענה כלשהי לנאים.

12. טרם הגשת התסוקיר שקלתי להשית על הנאשם עונש מאסר שירותו שירוצה בדרך של עבודות שירות. מתברר כי עקב מצבו הרפואי של הנאשם הדבר אינו אפשרי, וכעת - לאחר שהתקבל התסוקיר, סבורני כי הדבר גם אינו נכון.

13. לקולה שקלתי את הودאת הנאשם בעבודות שני כתבי האישום בהזדמנות הראשונה מבלי שניהל הוכחות ומבל שבני משפחתו נאלצו להעיד, את העובדה כי אין לחובתו הרשותות קומומות רלוונטיות וכן את השפעת העונש על הנאשם ועל בני משפחתו. לדעתי, אין בכלל אלה להצדיק ענישה שאינה כוללת רכיב של מאסר לריצוי בפועל.

14. אני גוזר אףוא על הנאשם את העונשים הבאים:

• מאסר בפועל בן חמישה חודשים.

• מאסר על תנאי בן שלושה חודשים, והתנאי הוא כי בתוקפה בת שלוש שנים מיום שחררו לא יעבור עבירה בה

הורשע.

nocah mazba ha-kelachi shel mishpat ha-nashem la-ra'iti lenkon lagzor ul ha-nashem b-makrha ze rachbi unisha' kelchaim
כלשהם.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ח, 27 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.